

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: **T. L., s.r.o.**, so sídlom P., zastúpený: *JUDr.M. Z.* advokát so sídlom H. proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Mierová 23, 815 11 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 15380/2009 zo dňa 28.09.2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/3/2010-112 zo dňa 19.11.2010, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/3/2010-112 zo dňa 19. novembra 2010 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 15380/2009 zo dňa 28. septembra 2009 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 132 € do tridsiatich dní odo dňa doručenia rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr.M.Z. advokáta, H.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 15380/2009 zo dňa 28.09.2009, ktorým potvrdil rozhodnutie Colného úradu Nitra č. 2160/2009/6131/Kv zo dňa 12.01.2009, ktorým v zmysle ustanovenia § 25 ods. 1 písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave

územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov zastavil daňové konanie vo veci podania žalobcu, označeného ako „žiadosť o súčinnosť – oznámenie“ zo dňa 27.08.2008, pretože odpadol dôvod konania.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že neopodstatnenou je námietka žalobcu, že prvostupňový správny orgán ho nepribral do konania vedeného proti spoločnosti S. D. C., s.r.o., skrátený názov S. D.C., s.r.o., vo veci odňatia povolenia na prevádzkovanie daňového skladu. Z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu je zrejmé, že predmetom tohto konania bolo posudzovanie a rozhodovanie o žiadosti žalobcu ako účastníka konania na vyskladnenie a prevoz tovaru v jeho vlastníctve z daňového skladu spoločnosti S. D.C., s.r.o. Nie je preto možné zaoberať sa v tomto konaní (v ktorom žalobca je účastníkom konania) námietkou žalobcu, či mal alebo nemal byť účastníkom konania v konaní č. 41692/2008, v ktorom sa rozhodovalo o odňatí povolenia daňovému subjektu - spoločnosti S. D.C., s.r.o., na prevádzkovanie daňového skladu. Svojich vlastníckych práv a práva byť účastníkom konania sa mal žalobca domáhať v konaní č. 41692/2008 vedenom voči spoločnosti S. D.C., s.r.o.

K námietke žalobcu, že žalovaný ani prvostupňový správny orgán v konaní voči spoločnosti S. D.C., s.r.o., ani v konaní týkajúcom sa prejednávania žiadosti žalobcu nepostupovali v súlade so základnými zásadami daňového konania uvedenými v § 2 zákona č. 511/1992 Zb. a nechránili jeho záujmy, krajský súd uviedol, že sa stotožnil s názorom žalovaného uvedeným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. V prípade konaní vedených voči spoločnosti S. D.C., s.r.o., krajský súd poukázal na skutočnosť, že žalobca v tomto daňovom konaní nebol účastníkom konania a tohto práva sa ani nedomáhal. Zákon č. 511/1992 Zb. v ustanovení § 2 ods. 1 neukladá správcovi dane chrániť v daňovom konaní záujmy toho, kto nie je účastníkom konania. Ako uviedol v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný, z konaní vedených voči spoločnosti S. D.C., s.r.o., je zrejmé, že po odňatí povolenia na prevádzkovanie daňového skladu bola táto spoločnosť povinná v určenej lehote podať daňové priznanie a zaplatiť spotrebnú daň z liehu nachádzajúceho sa v daňovom sklade v súlade s výsledkami vykonanej inventarizácie. Z dôvodu, že spoločnosť nepodala daňové priznanie a nezaplatila spotrebnú daň z liehu, prvostupňový správny orgán predmetný lieh zabezpečil rozhodnutím, proti ktorému sa spoločnosť neodvolala a následne vydal rozhodnutie o jeho prepadnutí v prospech štátu. Spoločnosť sa pritom vzdala nároku na podanie odvolania proti tomuto rozhodnutiu. Napriek skutočnosti že mala vedomosť o tom, že v daňovom sklade sa nachádza lieh, ktorý predala kúpnu zmluvou žalobcovi, neodstránila pochybnosti o riadnom usporiadaní finančných povinností v súvislosti s jeho vyňatím z režimu pozastavenia dane, ktoré viedli k vydaniu rozhodnutia o zabezpečení liehu a prepadnutí v prospech štátu. V konaní sama navrhla, aby bolo bez meškania vydané rozhodnutie o prepadnutí liehu v prospech štátu. V tomto prípade k porušeniu vlastníckych práv a záujmov žalobcu nedošlo postupom prvostupňového správneho orgánu, ale postupom spoločnosti S. D.C., s.r.o.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie v ktorom uviedol, že sa obrátil na Colný úrad Nitra, kde si uplatňoval vlastnícke právo k tovaru, ktorý nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 02.05.2008. Nemôže mu byť kladené za vinu, že Colný úrad Nitra rozhodoval o jeho žiadosti, ktorá bola označená ako žiadosť o súčinnosť, pod iným číslom konania a že Colný úrad Nitra o tejto žiadosti nerozhodoval v konaní, ktoré bolo vedené voči spoločnosti S. D.C., s.r.o. Ak rozhodoval Colný úrad Nitra pod iným číslom konania, bolo jeho povinnosťou pre toto svoje konanie zabezpečiť tovar, ktorého vlastníctvo preukázal žalobca. Preto nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že sa mal svojich vlastníckych práv domáhať v konaní vedenom na Colnom úrade Nitra pod č. 41692/2008.

Prvostupňový colný orgán vedel, kto je vlastníkom časti tovaru, pre ktoré začal konanie. Namiesto toho, aby zabezpečil tovar pre svoje konanie, len konanie prerušil rozhodnutím č. 68961/2008-6131 zo dňa 18.09.2008 a následne dňa 12.01.2009 konanie pod č. 2160/2009-6131/Kv zastavil, pretože odpadol dôvod konania. Žalobca sa až v tomto momente dozvedel, že mu bola fakticky a aj právne odňatá možnosť disponovať so svojim vlastníctvom.

Žalobca sa nestotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že k porušeniu vlastníckych práv žalobcu došlo konaním spoločnosti S. D.C., s.r.o. Po tom ako sa Colný úrad Nitra dozvedel o vlastníctve tovaru, ktorý bol v colnom sklade S. a žiadosť žalobcu posudzoval v inom konaní ako konanie voči spoločnosti S. D.C., s.r.o., mal vydať pre toto konanie rozhodnutie o zabezpečení tovaru, ktorý bol vo vlastníctve žalobcu. Tým by chránil práva a oprávnené záujmy žalobcu. Podľa názoru žalobcu, aj keď bolo voči spoločnosti S. D.C., s.r.o. vydané rozhodnutie o zabezpečení tovaru, Colnému úradu Nitra nič nebránilo aby pre konanie v ktorom vystupoval žalobca, vydal pre tú časť tovaru nové rozhodnutie o zabezpečení tovaru. Ustanovenie § 14 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. nevyklučuje aby tovar, ktorý bol zabezpečený v inom konaní, nemohol byť zabezpečený pre účely ďalšieho konania.

V konaní pred súdom prvého stupňa žalobca argumentoval aj rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžf 40/2009 zo dňa 17.03.2010, ktoré sa síce týkalo spoločnosti S. D.C., s.r.o., ale ktoré malo podľa názoru žalobcu zásadný význam aj pre konanie žalobcu. Týmto dôkazom sa krajský súd v rámci odôvodnenia nezaoberal aj napriek tomu, že v konaní pred súdom bol tento vykonaný a v rámci odôvodnenia vyhláseného rozsudku spomenutý. Vychádzajúc z uvedeného rozhodnutia žalobca usudzuje, že nebol dôvod na zabezpečenie tovaru a na rozhodnutie o jeho prepadaní a zničení. Spoločnosť S. D.C., s.r.o., nebola povinná podať daňové priznanie a zaplatiť spotrebnú daň. Navyše tovar v colnom sklade zostal v režime pozastavenia dane. Ak teda rozhodnutie colných orgánov bolo nezákonné, po predložení žiadosti na vyskladnenie tovaru vo vlastníctve žalobcu neexistovala a ani neexistuje tu žiadna právna prekážka, aby tovar nebol vydaný žalobcovi. Ak bol zničený konaním colných orgánov vznikla žalobcovi škoda.

Žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S 3/2010-112 zo dňa 19.11.2010 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. 15380/2009 zo dňa 28.09.2009 a rozhodnutie Colného úradu Nitra č. 2160/2009-6131/Kv zo dňa 12.01.2009 v celom rozsahu zruší a vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že k porušeniu vlastníckych práv žalobcu k predmetnému liehu, ktorý nadobudol na základe kúpnej zmluvy, nedošlo konaním colného úradu, ale konaním resp. nekonaním predávajúcej strany, ktorá si nesplnila daňovú povinnosť k predmetu kúpnej zmluvy. V predmetnej kúpnej zmluve je uvedené, že ceny sú dohodnuté bez spotrebnej dane. Predávajúca strana - spoločnosť S. D.C., s.r.o., si vo vzťahu k colnému úradu nesplnila povinnosť zaplatiť z predmetného liehu, o ktorom vedela že ho predala žalobcovi, spotrebnú daň a to napriek tomu, že v rozhodnutí o zabezpečení ako aj v rozhodnutí o prepadnutí liehu v prospech štátu bola upozornená na právne následky s tým spojené, pričom neurobila nič preto, aby k takýmto následkom neprišlo. Spoločnosť S. D.C., s.r.o., porušila svoje povinnosti súvisiace so záväzkovým vzťahom existujúcim medzi ňou a žalobcom, a preto podľa názoru žalovaného, dôsledky, ktoré táto skutočnosť žalobcovi priniesla je možné riešiť len z hľadiska úpravy zodpovednosti vyplývajúcej zo zmluvného vzťahu, a preto námietky tohto druhu nie sú v predmetnom daňovom konaní relevantné.

Žalobca nebol účastníkom konania vo veci zabezpečenia a následného prepadnutia liehu nachádzajúceho sa v daňovom sklade spoločnosti S. D.C., s.r.o., pretože išlo o lieh, ktorý bol predmetom inventarizácie vykonanej podľa § 23 ods. 10 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorá sa vzťahovala výlučne na spoločnosť S. D.C., s.r.o. Žalobca rovnako nebol účastníkom konania vo veci odňatia povolenia na prevádzkovanie daňového skladu spoločnosti S. D.C., s.r.o., pretože toto konanie sa týkalo výlučne spoločnosti S. D.C., s.r.o. Z uvedených dôvodov colný úrad nemal dôvod prizvať žalobcu ako tretiu osobu do uvedených daňových konaní (§ 6 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.).

Vo vzťahu k rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžf/40/2009 zo dňa 17.03.2010 uviedol, že Colný úrad Nitra v ďalšom konaní postupoval v intenciách Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a dňa 20.12.2010 vydal rozhodnutie č. 47031/2010-6138, ktorým podľa § 23 ods. 8 písm. b/ zákona č. 105/2004 Z.z. odňal daňovému subjektu - spoločnosti S. D.C., s.r.o., povolenie na prevádzkovanie daňového skladu L. S., pretože prestal spĺňať podmienku uvedenú v § 23 ods. 4 písm. c/ zákona č. 105/2004 Z.z. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.12.2010.

Žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 3S 3/2010-112 zo dňa 19.11.2010 potvrdil ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené najmenej päť dní pred jeho vyhlásením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, www.supcourt.gov.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Senát Najvyššieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

V právnom štáte nemožno odmietnuť ochranu základného práva alebo slobody kvôli procesným nedostatkom, ktoré nespôsobila osoba namietajúca porušenie svojho základného práva /II. ÚS 10/1999/.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že Colný úrad Nitra rozhodnutím č. 41692/2008-6138 zo dňa 02.06.2008 podľa § 23 ods. 8 písm. b/ zákona č. 105/2004 Z.z. odňal dňom doručenia tohto rozhodnutia povolenie na prevádzkovanie daňového skladu L. S. daňovému subjektu S. D.C., s.r.o., z dôvodu, že daňový subjekt prestal splňať podmienku uvedenú v § 23 ods. 4 písm. c/ zákona č. 105/2004 Z.z.

Colný úrad Nitra rozhodnutím č. 48358/2008-6159 zo dňa 25.06.2008 podľa § 14a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. zabezpečil spoločnosti S. D.C., s.r.o., tovar, ktorý sa nachádzal v daňovom sklade L. S. ku dňu zániku povolenia na prevádzkovanie daňového skladu, a to z dôvodu, že vznikli pochybnosti o riadnom usporiadaní finančných povinností v súvislosti s jeho vyňatím z daňového režimu pozastavenia dane. Spoločnosť S. D.C., s.r.o., bola poučená, že ak v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb., colný úrad vydá rozhodnutie o prepadnutí zabezpečeného tovaru v prospech štátu.

Dňa 28.08.2008 bola Colnému úradu Nitra doručená žiadosť žalobcu o súčinnosť, ktorou oznámil Colnému úradu Nitra, že v priestoroch spoločnosti S. D.C., s.r.o., sa nachádzajú hnutelné veci – materiál (arómy, farbivá, maceráty, extrakty) a hotové výrobky, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu. Vlastnícke právo k hnutelným veciam (materiál a hotové výrobky) preukázal žalobca kúpnu zmluvou zo dňa 02.05.2008, ktorá tvorila prílohu žiadosti. Žalobca uviedol, že chce realizovať vlastnícke právo k hnutelným veciam a odvieť materiál a hotové výrobky z miesta kde sa nachádzajú do daňového skladu, ktorý prevádzkuje. Realizáciu vyskladnenia a prepravy navrhol vykonať v režime pozastavenia dane.

Rozhodnutím č. 68961/2008-6131 zo dňa 18.09.2008 Colný úrad Nitra podľa § 25a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. prerušil daňové konanie vo veci podania žalobcu označeného ako „žiadosť o súčinnosť – oznámenie“ zo dňa 27.08.2008 z dôvodu, že sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia. Tovar, ktorého sa žiadosť žalobcu týkala bol zabezpečený rozhodnutím Colného úradu Nitra č. 44854/2008-6159 zo dňa 25.06.2008 a konanie vo veci zabezpečenia a prepadnutia tovaru v prospech štátu nebolo právoplatne ukončené a zároveň sa konalo vo veci žiadosti držiteľa predmetného tovaru o prepravu alebo zničenie tohto tovaru na základe žiadosti zo dňa 05.06.2008.

Colný úrad Nitra rozhodnutím č. 91474/2008-6159 zo dňa 12.12.2008 podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. rozhodol o prepadnutí predmetného tovaru v prospech štátu, keďže daňový subjekt v zákonnej lehote neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru.

Listom č. 2146/2009-6131/Kv zo dňa 12.01.2009 Colný úrad Nitra oznámil žalobcovi, že pokračuje v daňovom konaní vo veci jeho podania označeného ako „žiadosť o súčinnosť – oznámenie“ zo dňa 27.08.2008, pretože pominuli prekážky, pre ktoré bolo konanie prerušené.

Rozhodnutím č. 2160/2009-6131/Kv zo dňa 12.01.2009 Colný úrad Nitra podľa § 25 ods. 1 písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. zastavil daňové konanie vo veci podania žalobcu označeného ako „žiadosť o súčinnosť – oznámenie“ zo dňa 27.08.2008, pretože odpadol dôvod konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že konanie vo veci zabezpečenia a prepadnutia tovaru v prospech štátu bolo ukončené rozhodnutím č. 91474/2008-6159 zo dňa 12.12.2008, ktorým Colným úrad Nitra rozhodol, že predmetný tovar prepadá v prospech štátu. Konanie vo veci žiadosti držiteľa predmetného tovaru o prepravu alebo zničenie tovaru na základe žiadosti zo dňa 05.06.2008, bolo právoplatne ukončené rozhodnutím o zastavení daňového konania č. 74807/2008-6131 zo dňa 09.10.2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5 Sžf/40/2009 zo dňa 17.03.2010 rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/6/2008-41 zo dňa 02.10.2008 zmenil

tak, že rozhodnutie Colného úradu Nitra č. 41692/2008-6138 zo dňa 02.06.2008 zrušil a vrátil vec Colnému úradu Nitra na ďalšie konanie.

Colný úrad Nitra rozhodnutím č. 47031/2010-6138 zo dňa 20.12.2010 podľa § 23 ods. 8 písm. b/ zákona č. 105/2004 Z.z. odňal daňovému subjektu spoločnosti S. D.C., s.r.o. povolenie na prevádzkovanie daňového skladu L. S., pretože prestal spĺňať podmienku uvedenú v § 23 ods. 4 písm. c/ zákona č. 105/2004 Z.z.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň.

Podľa § 2 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb. všetky daňové subjekty majú v daňovom konaní rovnaké práva a povinnosti.

Podľa § 2 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. právom i povinnosťou všetkých daňových subjektov je úzko spolupracovať so správcom dane v daňovom konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. účastníci daňového konania sú daňové subjekty.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. na daňovom konaní sa môžu zúčastniť aj tretie osoby, ak ich správca dane na daňové konanie prizve; tieto osoby majú postavenie účastníka konania.

Podľa § 6 ods. 3 písm. g/ zákona č. 511/1992 Zb. tretími osobami sú ďalšie osoby, ktoré majú povinnosť súčinnosti v daňovom konaní v rozsahu a spôsobom ustanoveným týmto zákonom.

Podľa § 14a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. zamestnanec správcu dane môže zabezpečiť tovar a veci nevyhnutne potrebné na preukázanie skutočností pri správe daní; správca dane a daňový subjekt je povinný zabezpečený tovar a veci riadne opatrovať. Toto opatrenie sa využije najmä vtedy, ak chýba riadne preukázanie spôsobu nadobudnutia tovaru alebo vecí, ich množstva, ceny, kvality alebo riadneho usporiadania finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom. Veci, ktoré nie je možné na mieste spoľahlivo zabezpečiť, môže správca dane na náklady ich majiteľa alebo držiteľa nechať previezť na miesto vhodné na tento účel. Ak je to pre dokazovanie nevyhnutné, môže zamestnanec

správca dane bezodplatne odobrať na účely bližšej obhliadky alebo expertízy vzorky zabezpečených vecí. Odobraté vzorky sa po expertíze či obhliadke vrátia, ak to ich povaha pripúšťa. Pri zabezpečovaní tovaru a vecí sa postupuje primerane podľa § 36.

Podľa § 14a ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. správca dane vydá o zabezpečení tovaru alebo veci rozhodnutie o zabezpečení, v ktorom uvedie dôvody zabezpečenia tovaru alebo veci. Proti rozhodnutiu o zabezpečení sa možno odvolať. Odvolanie nemá odkladný účinok.

Podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. **ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo veci** v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení odstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru alebo veci, správca dane vydá rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zabezpečení tovaru alebo veci. Rozhodnutie je právoplatné dňom jeho vydania; proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo veci v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a veci, správca dane vydá rozhodnutie o prepadnutí tohto tovaru alebo veci v prospech štátu. Proti rozhodnutiu o prepadnutí tovaru a veci sa možno odvolať.

V prejednávanej veci žalobca oznámil colnému úradu, že v priestoroch spoločnosti S. D.C., s.r.o., sa nachádza tovar, ktorého vlastníkom je žalobca. Zároveň požiadal colný úrad o možnosť vyskladnenia a prepravy tovaru do daňového skladu, ktorý prevádzkuje. Ako prílohu oznámenia predložil kúpnu zmluvu preukazujúcu nadobudnutie vlastníckeho práva k tovaru. Tovar, ktorý chcel žalobca premiestniť, nadobudol na základe kúpnej zmluvy od spoločnosti, ktorej bol tovar zabezpečený ako držiteľovi tovaru. Colný úrad vzhľadom k tomu, že tovar bol zabezpečený a konanie nebolo ukončené, prerušil konanie vo veci žiadosti žalobcu a potom ako bolo rozhodnuté o prepadnutí tovaru, vydal rozhodnutie o zastavení konania voči žalobcovi.

Žalobca namietal, že aj napriek tomu, že colnému úradu oznámil že je majiteľom zabezpečeného tovaru, colný úrad mu neumožnil nakladať s predmetom svojho vlastníctva a rozhodol o prepadnutí tovaru v prospech štátu a týmto konaním mu spôsobil škodu.

Z obsahu administratívneho spisu mal najvyšší súd za preukázané, že žalobca nadobudol k predmetnému tovaru vlastnícke právo na základe kúpnej zmluvy zo dňa 02.05.2008 uzavretej medzi predávajúcim spoločnosťou S. D.C., s.r.o., a žalobcom ako kupujúcim. Žalobca túto skutočnosť colnému úradu oznámil aj preukázal.

Podľa názoru senátu najvyššieho súdu, colný úrad nepostupoval správne, keď nekonal so žalobcom ako s majiteľom tovaru v konaní o zabezpečení tovaru a následnom prepadnutí tovaru, keďže žalobca nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetnému tovaru preukázal predložením kúpnej zmluvy. V zmysle § 14a zákona č. 511/1992 Zb. má možnosť odstrániť pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru **aj majiteľ veci**. V danom prípade žalobcovi ako vlastníkovi zabezpečeného a následne prepadnutého tovaru takáto možnosť zo strany

colného úradu nebola daná. Naopak konanie o návrhu žalobcu colný úrad prerušil a následne zastavil.

Daňové konanie je zákonom upravený postup správcu dane, v ktorom rozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov a ktorého účelom je správne vyrubenie a vybratie dane. Daňové subjekty majú v tomto konaní určité oprávnenia, ktoré sú zamerané na ochranu ich práv a právom chránených záujmov a ktorým zodpovedajú povinnosti správcu dane. Zákon č. 511/1992 Zb. v ustanovení § 2 zakotvuje základné zásady daňového konania, ktoré majú zásadný význam pre výklad a aplikáciu jednotlivých ustanovení zákona o správe daní.

Colné orgány v tomto prípade nepostupovali v súlade s § 2 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. a § 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb., keď nekonali s majiteľom zabezpečeného tovaru a nedali mu možnosť, aby pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru odstránil a zabránil tak prepadnutiu tovaru v prospech štátu. Colné orgány opomenuli žalobcu ako majiteľa tovaru pribrať do konania o zabezpečení a následne o prepadnutí tovaru, pričom takýmto postupom konali v rozpore s článkom 2 ods. 2 Ústava Slovenskej republiky.

Nie je možné súhlasiť so žalovaným, že konania o zabezpečení tovaru a prepadnutí tovaru sa týkali výlučne spoločnosti S. D.C., s.r.o., a že colný úrad nemal dôvod prizvať žalobcu ako tretiu osobu do daňového konania podľa § 6 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. Práve na základe tohto ustanovenia v spojení s § 6 ods. 3 písm. g/ zákona č. 511/1992 Zb. mal správca dane prizvať na daňové konanie aj žalobcu ako majiteľa tovaru, ktorému § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. dáva možnosť odstrániť pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru.

Colný úrad mal žalobcovi doručiť rozhodnutie o zabezpečení tovaru spoločnosti S. D.C., s.r.o., a vyzvať ho ako vlastníka tovaru, na odstránenie pochybností, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd nevidel zákonný dôvod na zastavenie konania colným úradom vo veci podania žalobcu označeného ako „žiadost' o súčinnosť – oznámenie“ zo dňa 27.08.2008, pretože colný úrad nekonal so žalobcom ako s majiteľom tovaru, ktorý bol zabezpečený a žalobca tak nemal možnosť odstrániť pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu a následnému prepadnutiu tovaru, preto nemohol odpadnúť dôvod konania vo vzťahu k žalobcovi.

V prejednávanej veci tak dospel senát najvyššieho súdu k záveru, že rozhodnutie žalovaného č. 15380/2009 zo dňa 28.09.2009 je potrebné zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p., pretože v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

V tomto konaní súd preskúmaval len rozhodnutie žalovaného č. 15380/2009 zo dňa 28.09.2009 a nie rozhodnutia o zabezpečení a prepadnutí tovaru, a nie je preto možné, aby v rámci preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia zasahoval súd do iných konaní a rozhodnutí colných orgánov, preto jednou z reálnych možností nápravy nezákonného stavu je, aby žalobca v ďalšom, vo vzťahu k rozhodnutiam o zabezpečení a prepadnutí tovaru, využil ustanovenie § 250b ods. 2 OSP.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 151 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak že žalobcovi, ktorý mal úspech v konaní priznal náhradu trov konania vyplývajúcu z obsahu spisu podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 2 O.s.p. a to vo výške súdneho poplatku $2 \times 66 \text{ €} = 132 \text{ €}$ za podanie žaloby a odvolania. Žalobca zaplatil za podanie žaloby súdny poplatok vyšší ako mal zaplatiť. O vrátení rozdielu rozhodne Krajský súd v Prešove samostatným rozhodnutím.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 02. júna 2011

JUDr. Jana Z e m k o v á Ph.D.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková